

Publicerad 2007-09-22 15:59 av joss

Låter du mig falla är du mordets skyldige

Den tunna linjen mellan verklighet och dröm
trycks långsamt ihop
medan armarna som tar i den,
knuffar bort mig från verkligheten
och jag har en fråga;
kan ensamhet gråta?

En dov andningsrytm är ljudlös
fast luften når lungor
fyllda av sot för bristen på ord,
fyllda av smärta
från överflödet av tårar
och jag har en fråga;
kan tystnad döda?

Ser din glasklara blick
som kan kapa min livlina,
men ändå inte se
Hör hur jag skriker mina frågor
ut till min hjälte
ut till dig
Jag tror du vet svaren

Midnattskylan smyger sig på
medan min kropp redan är
så kall den kan bli
jag torr jag fryser ihjäl
för din kärlek till mig avtar
och jag har en fråga;
kan kyla värma?

Se din glasklara blick
som kan kapa min livlina,
men ändå inte se
Hör hur jag skriker mina frågor
ut till min hjälte
ut till dig
Jag tror du vet svaren

<I>Rädda mig då?</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren joss med Poeter.se id #14467 innehar upphovsrätten